

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fl., 1/2 an 20 fl., 1 an 40 fl.

La

Abonament lunar

pentru Maiu st. v.

— cu prețurile din capul foii —

invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA”

Procesele de presă

ale

„TRIBUNEI”

Raport special al „Tribunei”

Cluj, 12 Maiu n. 1886.

Procesul II.

Președintele deschide ședința la 9 1/2 oare.
Tribunalul e compus din d-nii: Biró Pál,
Veress și Aurel Comănescu.Juriul e compus din următorii membri:
Szász Béla, Dr. Bartok István, Somlyai László,
Nagy Gábor, Bak Lajos, Koch Antal, Bokros
Elek, Bokros Béla, Bogdán István, Veress Fe-
rencz, Hönig Károly, Oriold József și End-
strasser József.Notar: Vincenzi Károly. Translator: Dr.
Aurel Isacu.Depunând jurații jurământul prescris, pre-
ședintele resumează obiectul acuzei, intentate de-
câtă procurorul suprem din M.-Oșorheiu, Sebes-
tyén Mihály în contra lui Cornel Pop Păcurar,
ca redactor și contra lui Ioan Slavici, ca director
al „Tribunei” și care are să formeze baza per-
tractării de astăzi.Trecându-se peste generalile deja cunos-
cute, Păcurar fașionează la întrebarea președin-
telui, că recunoaște articolul incriminat de al seu,
ear’ Slavici, că foaia stă sub conducerea lui.Notarul cetesce acusa, care sună în urmă-
torul mod:

Onorată judecătorie de presă!

Pentru cele cuprinse în prim-articolul, apărut
sub inscripțiunea „Sibiu 27 Decemvrie” în nu-
mărul 295 din 9 Ianuarie 1886 al ziarului pe-
riodic-politic „Tribuna”, care ese în Sibiu, aștern,
făcându-se în urmarea părei mele, înaintate sub Nr.
33 în 10 Ianuarie a. e. la judecătoria de presă,
instrucțiunea și terminându-se aceasta în 9 a l. c.
returnându-se actele de instrucțiune, următoarea

Acusă:

În articolul prim, alăturat în original la acte,
apărut fără subscriere sub inscripțiunea „Sibiu
27 Decemvrie” în 9 Ianuarie Nr. 295 al „Tri-
bunei”, ziar politic-periodic, ce apare sub redac-
țiunea locuitorului din Sibiu, Cornel Pop Păcurar
în așa numitul „Institut tipografic”, societate pe
acții în Sibiu se dăce, ocupându-se de un articol,
apărut în „Kolozsári Közlöny” din Cluj, intitulat
„Kossuth și Sécășanu” între altele următoarele:După-ce articolul din „Tribuna”, formează
conform art. de lege 33 din 1871 §. 26 sub-
stratul unei fapte punibile și după-ce prin ex-
trasul din Nr. 295, comunicat în traducere au-
tentică, făcută prin translator și alăturată la acte,
se ofensează pe față puterea de lege a articolului
de lege VII din 1848 din Pojon și a articoluluide lege I din Cluj susținându-se ca consecunță
vătămarea integrității neviolabile a Ungariei, și
după-ce în acest mod prin articolul indicat se ni-
suesce a revolta în contra constituțiunii, acuz —
în considerare, că locuitorul din Sibiu și redactor
responsabil al ziarului „Tribuna”, Pop Păcurar a
mărturisit în decursul instrucțiunii îndeplinite în-
aintea judecătorului investigator, că a scris însuși
articolul incriminat și a dispus tipărirea lui, în
considerare mai departe, că după rezultatele cer-
cetării numai dînsul se poate privi ca autor al
articolului amintit — pe numitul Cornel Pop Pă-
curar de a fi comis crima de agitare cuprinsă
în § 173 al cod. pen. ung., care este și a se pe-
depsi conform acestui paragraf.După-ce mai departe locuitorul din Sibiu,
și publicistul Ioan Slavici, după mărturisirea sa
cu privilegiul ascultării, nu e numai pe fiecare
număr al „Tribunei” subscris, ca „director”, dar
după mărturisirea lui la ascultarea prin judecă-
torul de instrucțiune s’a adevărit, că n’a făcut
nici un pas de a împedea eșirea articolului,
acus pe numitul Ioan Slavici pentru delict de
presă pe baza §-lui 39 și a punctului b. din § 34
al procedurii de presă din 2 Maiu 1852 modi-
ficată și susținută în valoare în urma disposi-
țiunii articolului de lege XXXVII § 7, conform
ordinațiunii ministeriale din 14 Maiu 1871
nr. 1498/I. M. E.Prelungă prezentarea acestei acuze, recere
pe onorata judecătorie de presă a fixa conform
§§-lor 26 și 27 din procedura pentru delict de
presă termeni pentru pertractarea finală înaintea
juraților și a cita la aceasta pe numiții acușați:
Cornel Pop Păcurar și Ioan Slavici.

M.-Oșorheiu, 12 Martie 1886.

Sebestyén Mihály m. p.,
procuror sup. reg.Apărătorul I. Coroian cere în numele
lui Pop Păcurar să se cetească pasagiul prim
din protocolul luat asupra fașionărilor.După o consultare de 2 minute președintele
declară, că tribunalul deneagă cetirea pasagiului
respectiv, deoarece ce acusatul poate să o facă
aceea și cu graiul viu.Notarul cetesce articolul incriminat, și după-
ce președintele pune întrebarea: dacă jurații po-
tesc să se mai cetească articolul și în limba ro-
mână, juratul Bokros Elek e de părerea, că
trebuie să se cetească la toată întâmplarea, pen-
tru-că acela e așa făcând substratul acuzei și ei
asupra aceluia au să se pronunțe.La dispoziția preșidentului, translatorul
Dr. Aurel Isacu cetesce articolul incriminat.Procurorul reg. cere să se facă cuno-
scute și acele acte, prin care se încunoscîntează
comitele-suprem al Sibiiului, că redactorul de mai
nainte al foi I. Slavici predă redacțiunea lui
Păcurar, ear’ el va figura în fruntea foii ca
director.Coroian cere din nou pe baza §-lui 65
cetirea pasagiului prim al protocolului de as-
cultare.Se dă cetire pasagiului, care cuprinde în
sine următoarele: „Articolul din cestiune e ar-
ticolul meu (adeacă al lui Păcurar), eu l-am scris
și eu iau asupra-mi răspunderea pentru el”.
La întrebarea, că de ce l’a scris, răspunde, că
după-ce pe vremea aceea foile s’au ocupat foarte
mult de Români și mai ales de numele lui
Kossuth, m’am temut, că acele articole vor
agita pe Români și vor comite vre-o alunecare.
Am scris deci acest articol spre a-i liniști și a-i cla-rifica, și astfel scopul nu m’-a fost agitatea, ci
linișirea.Urmează discursul de acuză al procuro-
rului reg., în care se dă următoarele:

On. tribunal ca judecătoria de presă!

Prea on. domni jurați!

În acusa ce s’a cetit se accentuează arti-
colul, care a apărut în „Tribuna” la 9 Ianuarie
a. e. și a vădut lumina în nr. 295 al acestui
ziar. Problema numitului articol e, să atace
orbiș statul ungăr; ba în îndrăsneala lui merge
asa departe, încât aduce sub discușiune puterea,
îndreptățirea și prin urmare esența deobli-
gătoare a legilor, trăgând la îndoală îndreptă-
țirea la existență a acelora. Altfel ce ar în-
semna cuvintele: „Dacă națiunea maghiară se
luptă pentru constituțiunea garantată prin legi...
și noi Români tot pentru restabilirea unei stări
legal garantate ne luptăm, când stăruim să fie
făcută în sfîntenie „pragmatica sancțiune”Sînt aplicat a crede, că scriitorul artico-
lului a premis cuvintele acestea, pentru de a ne-
tești aceea ce dăce în cele următoare. Sînt
aplicat a crede și aceea, că scriitorul articolului
nu cunoașce sancțiunea pragmatică. Sancțiunea
pragmatică, fiind în articolul III de lege din
anul 1744 introdusă ca lege vedită, cuprinde
extinderea dreptului de moștenire și asupra li-
niei femeesci, sau, precum se exprimă legea:
„moștenirea de tron prezentată nouă din pietate și
iubire către moștenitorii întregii case maiesta-
tice austriace, pe baza căreia pentru cazul, când
linia bărbătească austriacă s’ar sfîrși, va avé să
urmeze la domniă cu drept neîndoelnic linia fe-
mească în același rînd al primei născeri, ca
linia bărbătească”.Mult stimații mei domni și Jurați! Acum
îndrăslesc a vă întreba, ce se află în stările create
prin legile de aji, care ar contradice cu sanc-
țiunea pragmatică? Care lege o trage la îndo-
ială? sau care lege atacă dreptul de moștenire
intemeiat pe legea sancționată? În contra căreia
se simte a se lupta scriitorul articolului? pen-
tru-că dăce, că voiesce să țină în vigoare sancțiunea
pragmatică. Mult stimații mei domni și Jurați!
Vrea să țină în vigoare sancțiunea prag-
matică, pentru-că aceasta e în vigoare, el spune,
ce vrea și că pentru-ce folosește drept pretext
sancțiunea pragmatică, pentru-ca să împartă
în două Ungaria, să desfacă de ea părțile tran-
silvane. El enunță în mod hotărît, „e greu a
mai convinge pe Români, că lor nu le este ier-
tat a stăruî se-l unească tot în contra pragma-
ticei sancțiuni și fără de voia Maghiarilor cu o
altă țeară”.Pe un individ, care deși se declară a fi ce-
tățean de stat și a se bucura de sprigul le-
gilor ungare, se încumetă a ataca legea sanc-
ționată existentă și îndrăslesc a enunța pe față,
că are de scop a desface părțile transilvane și
a le încopcia de altă țeară, îl poate oare suferi
un stat, ca să nisească în contra susțării și prin
urmare pentru nimicirea lui? Și anume aceea,
care se numesc pe sine patrioți. § 173 din
cod. pen. dispune pedepsirea cu arest de stat
de 5 ani a acelora, care se folosesc de expre-
siunile citate în actele de acuză.Articolul susține, că Maghiarii au făcut
aceea ce au făcut fără învoirea lor, adecă fără
învoirea Românilor. Afirmațiunea aceasta este
lipsită de adevăr, sau că e a se atribui nesciinței
scriitorului articolului, sau apoi scriitorul vrea săapa, și odată cu capul nu vrea să se abată dela
aceea ce-i intrase în cap.Așa fel de vînturi bătînd pe la curțile lui
Orb-împărat, precum am avut cîntea a vă spune,
alt modru n’a fost, decât că feciorul cel mai mare
a plecat la ducă, încotro l’a lumina Dumneșeu.Armăsarul cel mai bun, șese pungi tescuite
cu gîlbiori de cei lași în dîngă și cu spor la
pungă, merinde, cât a chibzuit că poate să-i fie
deajuns pe o grămadă de vreme și un ulcioraș
verde, pentru apa cea vie, — au fost ce a luat
cu sine.Așa s’a dus el, dus, multă lume împărăție
ca Dumneșeu să ne ție cu o drăguță de poveste,
ce cu drag se povestesc. Mergînd așa sîptemîni
și luni încheiate, nimeresc la nisce afurise de
birturi, ce tocmai în dînga drumului erau durate.Și nu poate să fi fost lucru curat cu bir-
turile acele! Din ce dădea a se apropia, din ce mai
sete îi era. Îi era gura chiar friptă, nu altcum!
Și apoi vorba cîntecului: „Cine-a făcut birtu-n
drum, nu l’a făcut de nebul.”Sosind în aretul birtului, n’are ce lucra, fără
strigă din gură, să-i aducă o cofă de vin.Într-o clipită es afară trei fete nu cum să
fie, ci tocmai ca trei bobocei de trandafiri. Mare
lucru se nu ’ți-se aprindă călcăiele!

„Cum să bei dumneata, fecior de împărat

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.

Manuscrinte nu se înaboaiază.

adimenească pe cetitorii sei. Unirea părților tran-
silvane cu țeara mamă s’a pronunțat deoparte
prin art. de lege I transilvan, și de altă parte
prin art. de lege VII ungăr; și cine au adus
aceste legi?Răspunsul: aceea, cari au fost îndrăpățiți
a o face. Dacă domnul autor al articolului vrea
să dăce, că legea s’a făcut fără învoirea dînsului,
are tot dreptul, pentru-că pe dînsul nu l’au
întrebat.Dar’ chiar să fi vrut să-l întrebe, aceasta
nu o ar fi putut face, din simpla cauză, pentru-
că dînsul atunci nici nu era. Dar’ dacă vrea
dînsul să dăce, că (aceea lege) s’ar fi adus fără
conclucrarea Românilor, aceasta nu corespunde
adevărului, pentru-că în § 2 al art. de lege I, care
vorbeste despre unirea Ungariei și Transilvaniei,
se face amintire de Ioan Lemenyi, episcopul Fă-
gărașului, Andreiu Șaguna, episcopul gr.-or.
și Ioan Bohoțel, deput., ca conclucrători.Acesti domni au fost Români și prin ur-
mare legea de sub întrebare nu s’a făcut fără
de a fi Români întrebați, dimpotrivă prin directa
lor conclucare.Domnilor Jurați! Din cele premise puteți
vede, că toate, câte le afirmă articolul incriminat,
nu există, și că toate sînt neadevăruri, pretexte
de agitare în contra dispozițiilor constitu-
țiunii.După aceste avocatul I. Coroian își
începe pledoarul, pe care îl reproducem la alt loc.Apoi I. Slavici ține următorul discurs
de apărare:Ilustre domnule president! Mult stimați ju-
rați! Poziția mea de astăzi e foarte grea, dar’
nu de aceea, că aș pute să fiu condamnat, pen-
tru-că la aceasta am fost pregătit, ci de aceea,
pentru-că lîngă mine se află un coleg condam-
nat și pentru asta rog pe ilustrul domn presi-
dent să fie cu considerare față cu mine, dacă aș
trece acele margini, pe care nu aș voi să le trec,
și dacă aș face aceasta, rog pe domnul presi-
dent a mă îndruma la ordine pentru ceea-ce aș
comite din neexperiență.Înainte de toate voui să mă ocup de aceea,
ce a adus înaintea dl acuator, și anume de aceea,
că noi discutăm în „Tribuna” o lege sancționată.
În ori-și-care stat constituțional e permis să se
discute o lege; lucrul principal e numai acela, ca
eu să mă supun unei legi, pe care a votat-o o
legislativă și a sancționat-o Coroana, și ca să nu
provoc pe nimeni a se opune acestei legi. Noi
aceasta n’am făcut-o. Noi numai aceea am spus-o,
și mă rog, aceea e și în articol, că ar fi a nume
bine să se schimbe această lege, pen-
tru-că o mare parte a acestei țeri e în
contra ei. Ce am greșit deci noi? Nu
se poate să fim învinovați dacă vor-
bim de autonomia Transilvaniei, de-
oarece în această țeară există o par-
tidă, care reprezintă aceste interese
și le-a acceptat în programul seu. În
1881, când s’a votat acest program, ar fi trebuit
să se iee măsuri în contra lui.După a mea convingere aceste lucruri se
pot discuta. Ceea-ce am dis ieri în această pri-
vință, o repet și astăzi, că anume părerea mea
particulară nu are nici o importanță; eu aici
nici n’am drept, dar’ nici nu e aici locul de a
spune, dacă eu sînt sau nu prelîngă auto-
nomie.Această foaie nu de aceea s’a creat prin noi,
ca eu să spun, care e părerea mea individuală,cum ești, de pe călare și în dricul drumului cofa
de vin, ca unul, pe care îl string curelele? L Se
poate așa ceva?!” — dăce fetele.Feciorul ba să se codească, nici o mîngură,
ci haid’ cu ele în birt.Aci îmi vine în minte dîsa moșului, Dum-
neșeu drăguțul să-l odihnească drept în fruntea
raiului, că bun suflet avea și rău n’a făcut, nici
la un puin de pasere. Dăcea el adese, printre
alte, în minte, că-mi era drag: „Vinul și mu-
ierile fac nebuni și pe înțelepți” apoi, că „ele
sînt două otrăvi dulci la om.”Feciorul de împărat, amețit de vin și de
momele muieresci, încarcă-se de dragoste până
după urechi. Ba să-i mai trăsnească lui prin
cap, că ce fel de vînturi l’au bătut pe aici!Șerparul mergea ușurându-se hăt bine!
Așa-i dragostea, ar-o focul! Face-te ea
din om cu minte ce te afli, un perde-vara și
fără doage la cap!Trece un an și feciorul cel mai mare nu
mai viue, nici șa, nici șa.Și Orb-împărat ba s’o poată scoate la cale,
nici cu feciorul cel mijlociu! Numai să se ducă
și să se ducă!Și pleacă el, gătit întocmai ca și frate-seu.
Nu voui lungi vorba, că neam de neamul meu

Foia „Tribunei”.

Orb-împărat.

Poveste

de Gr. Sima a lui Ión.

Era odată, precând cei mici purtau de nas
pe cei mari și cei slabi dovediau pe cei tari, —
era un împărat. Dumneșeu drăguțul scie din ce,
din ce nu, ajunse la nevoe mare împăratul acela.
Nu altceva, dar’ chiar vederea ochilor și-o per-
duse, acum de nouă ani încheiați, — și apoi ce
este vîdul la om, o scie numai acela, căruia îi
lipsesce, acest dar ceresc. Să ai chiar multul cu
pămîntul — cum se dăce — și dacă îți lipsesce
acela — vîdul, — mai că nu plătesce să-ți mai
tirîesci, cele dîle cu păcate, pe nevoiosul acesta
de pămînt.Cercat-a el, Orb-împărat, vedeți d-voastră,
ca omul necăjit, și cu lucrul lui Dumneșeu și
cu al lui Ueigă-l-crucea, dar’ de mîntuire nici
vorbă.Dău, nu sciu, ce n’ar fi dat, numai să mai
poată zări cândva mîndrul soare, cu fața sa
strălucitoare și drăgălașa primăvară cu sinul
ei încărcat de flori mirositoare! — dacă însă e
preste poate, n’ai ce focare te face.Nu vă pot spune pe ce cale, că nu-mi mai
aduc aminte, destul că se sciriesce, că Orb-îm-
părat numai așa se mai poate tîmădui, dacă se
spală cu apă vie, adusă tocmai din țeara Orăvii,
unde o mai fi și aceea!Și Orb-împărat trei feciori avea. Tustrei
voinici și pieptoși, de să-i sorbi într-o lingură de
apă, — așa erau.Acestia crescuți într-o casă, cum era aceea
a lui Orb-împărat, — ar fi fost în stare în gaură
de soarece să între, numai să-i facă pe voie ta-
tălui lor.Cum ar fi și putut ei cu inimile ce le
aveau să-mi stee locului ca sacii în moară, scie-
indu-se acum, că leac se găsește și pentru ta-
tăl lor, — numai trebuie căutat și adus?!Se pune el, feciorul cel mai mare și într-o
bună dimineață, descopere tatălui seu, că eacă ce
se scie, că nu-mi mai cîntă cucul și el trebuie să
aducă apă vie din țeara Orăvii!Lui Orb-împăratat îi părea rău, când se scia
cum este și mult era necăjit, — ori-cum însă
nu se putea învoi, ca unul din copiii sei să iee
lumea în cap, cătr-o țeară, despre care dacă ve-
nia vorba, nu putea dăce nici căre, puin de om
pămîntean.

Dar’ feciorul încă n’avea stare, cum n’are

oi de aceea, ca să se scie, care e părerea Românilor. Acum ce se întâmplă ear? Ear vine „Kolosvári Közlöny“ și pune pe Secășanu alături de Kossuth. Noi scim cine e acel Secășanu. Un om, care n'are nici o importanță, care a comis o nătoție. A pune alături de acesta pe un om atât de superior, precum e și Kossuth, pe care ca oameni îl stimăm și noi, e chiar ridicol.

Dar' noi nici aceasta nu o facem, ci „Kolosvári Közlöny“ vine și voese să scoată la iveală pe Secășanu voind să facă paradă cu aceasta, — apoi să nu fi trebuit noi a respinge așa ceva? Și de ce a trebuit să o facem noi aceasta?

Durere, dar' precum se scie, actualele rapoarte încordate nu sînt de ieri-astăieri, ci sînt mai vechi, și vorbind națiunea maghiară despre Kossuth, totdeauna îi aduce aminte popoului acel timp de tristă memorie, care nu a decurs ca pertractarea de aji, ci cu vîrsare de sînge.

Pentru el tot Maghiarul se entusiasmează, dar' e foarte natural, că pe Român nu-l poți entusiasma pentru Kossuth, căci de câte-ori vorbesce Maghiarul despre Kossuth, totdeauna se va produce un resunet în opinia publică română.

Noi trebuie să vă spunem: ca să nu vorbiți despre el, deoarece se produceți discordie. Aceasta ni-e datorința.

DL acuator public dîce mai departe, că în sancțiunea pragmatică nu stă ceea-ce spune „Tribuna“. Aici nu vom face polemii științifice. Dacă „Tribuna“ dîce, că ea susține sancțiunea pragmatică, pentru aceasta pe noi nu ne puteți condamna, deoarece sancțiunea pragmatică nu conține nimic, ce ar fi în potrivă legii.

Mai departe „Tribuna“ nu dîce ceea-ce dîce dl acuator public, că adevă veniți, ca cu învoirea noastră să mergem și să ocupăm. Nu aceasta o dicem. În națiunea română e tare simțul dinastic și poate ori-și-cine venisă dîcă: Resculati-vă, — la moment se pune întrebarea: ce dîce la aceasta domnitorul? În poporul român există alipirea către casa domnitoare, și până când există această credință, voiesce să susțină pacea întocmai ca și domnitorului.

Dar' cine o poate scî, ce timpuri vor mai veni, și chiar de aceea poporul trebuie pregătit. Aceasta e aceea, pentru-ce s'a scris articolul. De aceea mă rog și eu să nu cetiți numai prima parte a articolului. E ușor a ceti printre șire și cel ce face aceasta, ia asupra-și mare responsabilitate, mai ales atunci, când judecă asupra singuraticilor articoli, — cu atât mai vîrtos, cu cât direcțiunea „Tribunei“ nu se poate judeca după unul sau doi articoli.

Dacă noi astăzi voim să ajungem la o înțelegere, trebuie să ne înțelegem unul pe celalalt, trebuie să se scie, ce voiesce unul și ce voiesce celalalt.

Pentru aceea sînt în drept a mai regreta încă ceva afară de aceste, și anume aceea, că publicul maghiar cel cult, care conduce lucrările publice fără intervenirea noastră — deoarece e în majoritate, — nu 'și-a ținut de datorința a-și căști ga informațiuni și despre poziția celorlalte popoare. Cetățenii nostri maghiari nu cunosc îndestul aspirațiunile noastre. Și doară foile maghiare ar fi datorate să-l instrueze despre toate aceste; ele însă nu o fac, și dacă noi voim să facem aceasta, pe noi ne aduc înaintea tribunalului, ear' dacă vorbim sincer, sîntem agitatari. Sînt convinși, că asupra popoului român nimic nu face o impresiune mai liniștită, decât când vede el, că vorbim franc, că nu ne temem în această țeară și că în toată ziua simțim, că nouă nu ni se poate întempla nici un necaz.

Când am venit eu în Ardeal, unul dintre cei mai mari oameni ai națiunii române, Alexandru poetul, după-ce m'am despărțit de el, 'mi-a dîs, că preste 6 luni ear' ne vom vedea, căci doar' nu voi gândi eu, că cu acești oameni o se pot eși la cale. Și nu m'am înșelat,

n'a fost de-al de hăsta*) care fi dăruit c'o muiere beutoare și o gură durăitoare, — umblă-i limba în gură, ca imblăciul în sură.

Voiu dîce dar' scurt și îndesat, că mai trece un an, care e al doilea, decînd a plecat fratele cel mai mare, și nici voi feciori, nici tu apă vie, nici nimic. Cugeti că 'i-a înghițit pămîntul.

Dacă fratele cel mai mare se află dus, cel mijlociu pe aia urmă, veți fi pricepînd și domnia-voastră, că rîndul vine la cel mai mic.

Bocitu-l-a Orb-împărat, tatăl-seu, ca pe un mort, că se nu meargă, se rămână, se-și calce pe inimă, că cine scie ce aduce ziua și noaptea, da de cumva-i trece, dar' se nu-i treacă și încă, sciînd că o mlădiță din trupul seu tot mai custă, pare-i-se că e în dricul raiului. Ducîndu-se însă, bine se 'și-o încreșce, că el moare cu zile în sîn. Altcum simte, că puteri are, har Domnului! — Și altele de-al de astea a vorbit Orb-împărat în limba sa, — dar' doare-mă, când vă spun, că toate au fost numai pleavă în vînt. Deci și feciorul cel mai mic, punînd la cale cele de pus, se ca mai duce și el.

(Va urma.)

*) Aci povestitorul arată pe unul din ascultători, prin ce face mult rîs.

deoare-ce în curînd m'am convins, că aici sînt astfel de oameni, care ușor se aprind, dar' mai târziu tot precum-pîense mai bine ceea-ce fac. Și această convingere nici acum nu mă înșală.

Acum să trec la persoana mea. DL acuator public a dîs, că eu sînt dator a veghia asupra diarului. Tragă-și fiecare seama cu sine însuși dacă poate; ca eu să examinez în toată ziua ceea-ce stă în foaie, e absolut imposibil. Și e posibil să nu am un om, în care să am deplină încredere? Cum pot eu să-mi țin un „Strohmann“? Eu la „Tribuna“ nici odată nu 'mi-am înțeles poziția astfel, ca eu să fiu cuiva răspundător pentru ceea-ce se întemplă în foaie. Eu altmîntrelea iau asupra-mi răspunderea pentru acest articol și regret foarte, că n'am scris eu acest articol; — pentru acesta nu mă ascund eu după spatele degetului meu. Pentru acest articol condamnați-mă, prea puțin îmi pasă! Dar' fîți cu considerare la colegul meu; el a avut cu atîta destul dintr'asta.

Urmează pledoarul avocatului I. Coroiian, apoi vine procurorul, care dîce următoarele:

Înainte de toate declar, că noi nu de aceea — ce amintesc dl apărător am pîsit, ci de aceea, că în acest articol se cuprind astfel de lucruri, care trag la îndoială și posibilitatea existenței unei legi; de aceea am pîsit, pentru-că articolul trage la îndoială acel drept, în urma căruia Ungaria s'a putut uni cu Ardealul; noi de aceea am pîsit, pentru-că articolul atacă direct sancțiunea pragmatică, pentru-că dîce franc, că ceea-ce s'a întemplat fără voia noastră, acuzi se va întempla și fără voia celorlalți, adevă rumperea părților ardelen decătră Ungaria.

Am arătat, că și acea afirmare e neadevărată, ca-și-cînd legea din cestiune s'ar fi creat fără învoirea Românilor. Deci, cînd articolul trage dintr'un ce, ce nu există, o consecuență atât de mare, care neagă puterea obligatorie a legii, atunci neagă, respective agitează în contra formeii constituționale a statului.

Dar' merg mai departe. Din partea apărătorilor se dîce, că e permis a discuta asupra puterii obligatorii a dreptului. Domnilor jurați! e permis a spune, că cutare lege conține cutare lucru, sau discuta se poate extinde și pîna acolo, ca să se schimbe cutare parte a legii; dar' a dîce, că crearea acelei legi a fost ilegală, aceasta nici un stat din lume nu o poate permite.

Încât privește aceea: că noi am dîs-o, și cu toate aceste nu s'a resculat nimeni la această agitare, aceea nu dovedește absolut nimic; deoarece dacă s'ar fi resculat, atunci nu m'aș fi provocat la Ș-ul 173, ci la altelea.

Dacă dl apărător 'și-ar lua osteneala să se uite la motivele legii, acolo e scris, că puterea obligatorie a legii nu se poate lua în discuție sau că în contra aceleia nu se poate vorbi în public, deoarece-că aceasta formează un fapt punibil.

Se face mai departe provocare la libertatea de presă, că adevă, aceea promovează cultura etc., etc.; dar' eu așa cred, că noi am dovedit-o în cel mai strălucit mod, că am trecut preste această libertate de presă prin aceea, că numai ieri și alaltăieri am pîsit în contra „Tribunei“; pentru aceea, că presa e liberă, n'ar trebui să se abuzeze de ea. Foc încă poate ori-și-cine folosi; dacă acum eu viu și dîc, că voi să aprind casa sau voi să arunc în aer cu dinamită edificiile industriale sau de sciință, aceste sînt consecuențe atât de inconsecuente, încât nici într'un stat nu se pot suferi.

Încât privește aceea, că voiesce să fie interpretul opiniunii publice, foarte multe ași scî spune; opiniunea publică încă nu e opiniunea generală. Deak Ferencz a fost dîs-o, că ne place a privi de opiniunea publică ceea-ce se potrivește cu propria noastră opinune. Și cînd dîce, că el e interpretul opiniunii române, trebuie să mă întorc la cele de ieri, unde am arătat, care e patriotismsul lor în privința convențiunii comerciale cu România.

Încât privește aceea, că atitudinea unui diar nu se poate judeca după un singur articol, apoi asta e adevărat; eu însă nu de aceea stau aici, ca să acuz „Tribuna“, pentru-că aparține uneia sau alteia dintre partidele politice, ci de aceea, pentru-că s'a scris articolul. Eu în această sală nu cunosc partide politice, nici naționalități, nici confesiuni. În această sală există numai cetățean de stat și aici numai acela poate să fie acuat, care lucrează în contra legii și neagă puterea obligatorie a aceluia. Eu deci voi să mă provoc numai la aceea ce se cuprinde în articolul incriminat. Aici nu e vorba de o faptă din trecut sau de una din viitor, ci de o faptă concretă, și eu în această privință dîc, că cel-ce înțelege aceasta, acela o pune sub discuție și astfel comite o faptă punibilă.

Cu privire la dl Slavci 'mi-am expus vederile e acele temeri, că dacă domni jurați nu vor lua în considerare dispozițiunea legii, atunci foarte ușor se poate, că scapă acuatul principal și un nevinovat fi ocupă locul drept un cal de bătaie. Aceste voiam să le spun.

I. Coroiian: Îmi iau voie a reflecta numai la un singur pasagiul dlui acuator public. El a repetat acum tot ceea-ce a spus-o și cu privilegiul acusei; dar' nu numai atîta, ci dl acuator public confundă cestiunea atacării puterii obligatorii a legii cu aceea discută, pe care libertatea de presă o asigurază. Arete-mi mie dl acuator public, în acest articol unde se află un cuvînt baremi, sau o propozițiune, care atacă articolul VII sau articolul I din legea ardeleană din 1848. Unde se dîce în articol: Frați Români! vă provoc să nu ve supuneți acelora.

Aceasta ar fi agitație. Aceasta însă nu s'a ivit și eu numai de aceea o accentuez, ca d-nii jurați să nu fie duși în acea eroare, ca-și-cînd aceasta întru adevăr ar fi așa.

Urmează apărarea lui Pop Păcurar. (Până acum încă nu ni-a sosit vorbirea de apărare. Redac. „Tribunei“).

După aceste presidentul declară de terminată discuția, la ceea-ce Slavici renunță de a mai vorbi.

Verdictul curții cu jurați, precum și măsurarea pedepsei sînt deja cunoscute din depeșele din numerii de mai nainte.

Sinodul eparchial al diecesei Caransebeșului.

Ședința a II

ținută în 22 Aprilie 1886.

(Finea ședinței a II-a.)

Comisiunea financiară prin raportorul ei Ioan Budințan referitor la raportul consistorului diecesan ca senat epitropesc, prin care cere autorisare, ca pentru depurarea restanțelor de dări ale sesiunilor parohiale reduse și sechestrate, să poată spesa suma recerută din fondul preotesc și ceea-ce nu s'ar ajunge, să se poată lua împrumut cu 4½ % și prelîngă amortisare din vre-un fond diecesan, propune și sinodul decide:

Se încuviințează propunerea consistorului cu modificarea, ca împrumutul, ce se va lua din orice fond, să se restituie cu amortisare și prelîngă 4½ % interese din venitul sesiunilor reduse și sechestrate.

În nex cu propunerea comisiunii financiare de mai sus, deputatul Coriolan Brediceanu propune și sinodul întrînd imediat în pertractare decide:

Consistorul să cerce prin bărbați de specialitate, încât s'ar pute scrișta sau șterge darea restantă a sesiunilor parohiale vacante, ear' pentru-ca pe viitor să putem spera venite dela sesiunile parohiale vacante, ca în ast-mod să-și poată realisa replătirea sumei împrumutate din fonduri, consistorul diecesan se însărcinează a elabora cu atragerea bărbaților competenți un proiect de „instrucțiune pentru administrarea sesiunilor reduse“ și apoi să-l prezenteze spre pertractare în sesiunea sinodală proximă.

Tot comisiunea financiară asupra recercării Excelenței Sala Domnului Metropolit Miron Romanul nr. 232. E. ex 1881, referitoare la adunarea de oferte benevole în diecesă pentru ridicarea unui monument fericitului Arhiepiscop și Metropolit Andreiu Baron de Șaguna, propune și sinodul decide:

Recercarea Excelenței Sale domnului Metropolit Miron Romanul în privința adunării de oferte benevole pentru ridicarea unui monument fericitului Arhiepiscop și Metropolit Andreiu baron de Șaguna se ia cu viuă plăcere la cunoscință și aprobându-se colectarea de oferte benevole în diecesă pentru scopul sus-indicat, se însărcinează consistorul diecesan, ca prin emiterea unui circular să pună în curgere cât mai curînd colectarea.

Tot comisiunea financiară referitor la literale Excelenței Sale Înalt Preasfințitului domn Metropolit Miron Romanul de sub Nr. 251 ex 1881 m. cu privire la proiectul de „Regulament pentru afacerile economice în biserică gr.-or. rom. din Ungaria și Transilvania“ sinodul delatîrînd propunerea deputatului Atanasie Cimponeț de următorul cuprins: „regulamentul de față să se redea consistorului diecesan spre a-și face reflexiunile sale, care apoi să le înainteze deadreptul consistorului metropolitan la concludul următor:

Ca răspuns la literale Excelenței Sale de sub Nr. 251 ex 1881 m. se străpune căte un exemplar în regulamentele aflătoare deja în vigoare în diecesa noastră și adevă atît cu privire la administrarea și manipularea averilor bisericesci, scolare și fundamentale precum și cu privire la administrarea fondurilor diecesane.

Tot comisiunea financiară prin referentul ei asupra raportului general al consistorului diecesan ca senat epitropesc despre starea fondurilor și fundațiunilor diecesane, precum și despre starea averilor episcopesci, protopresbiterale și ale comunelor bisericesci pentru anul 1885 propunînd luarea lui la cunoscință cu votarea absolutului pentru senatul epitropesc, Sinodul în desbatere generală ia la cunoscință acest raport, votînd totodată absolut pentru senatul epitropesc cu următoarele amandamente făcute decătră deputatul Leontin Simonescu:

a) pe viitor rapoartele generale ale consistorului să se tipărească și împartă între deputații sinodali la deschiderea fie-cării sesiuni.

b) cauzele momentuoase din rapoartele generale, cari cuprind specialități, pe viitor să se prezente sinodului separat.

În desbaterea specială a acestui raport se iau încă următoarele decisiuni:

Se șterge suma de 1596 fl. 30 cr. diferență în interese și spese de proces compute neexact din partea contabilității fostei episcopii a fondurilor comune, la datoria de 6000 fl. capital al lui Dr. Ioan Major, ca eredul lui Iuliu Panaiot în Lugoj.

Se șterge supraplusul de 43 fl. plătit în interese constatate din partea consistorului la datoria d-lui George de Mocioni.

Se reduce mai departe interesele dela 6%, la 4½ % pe anul 1886 și 1887 după împrumutul de 8000 fl. și de 3000 fl. luat din fondul bisericesc clerical cu ocaziunea cumpărării edificiului diecesan Nr. 480 și pentru acoperirea speșelor Congresului din anul 1873.

Cu privire la suma de 19.942 fl. 95 cr. împrumutată din fondul general la acoperirea speșelor avute cu zidirea edificiului diecesan delatîrîndu-se propunerea comisiunii de următorul cuprins: ca proiectul Consistorului despre ștergerea acestei sume să nu se primească, fiindcă nu află destule motive de a se face abatere dela decizul de sub Nr. 97 ex 1885, Sinodul ridică la valoare de conclud propunerea deputatului Leontin Simonescu de următorul cuprins: se susține decizul sinodal de sub Nr. 97 ex 1885, până atunci, până se va presenta literile fundamentale diecesane.

Referitor la propunerea Consistorului de a se decreta de vacant postul de asesor ordinar la senatul epitropesc în urmarea bolnăvării referentului Aron Damaschin și a se îndeplini acest post în sesiunea de față prin alegere și votarea unui ajutor anual de 500 fl. numitului referent pe cât timp se va afla în viață, comisiunea propune și

Sinodul declară, că nu poate adera la motivele Consistorului, ci împuternicește Consistorul diecesan a grijii pentru suplinirea referentului bolnav între marginile pozițiunilor cuprinse în buget la senatul epitropesc sub Nr. 2 și 18 și anume dela 1 Maiu a. c. încolo.

În nex cu raportul comisiunii, deputatul George Serb propune și

Sinodul exprimă mulțumită protocolară exacturului diecesan Traian Barzu, care în decurs de 10 luni a suplini și pe referentul bolnav al senatului epitropesc în oficiul acestuia.

Alegerea unui asesor onorar în senatul epitropesc al Consistorului diecesan în locul repozatului Dimitrie Blajovan, la propunerea comisiunii biroul are să o țină în evidențe.

Tot comisiunea financiară asupra raportului senatului epitropesc în cauza lucrărilor servite la edificiul diecesan Nr. 480 din loc pentru, care s'a spesat suma de 20.645 fl. 70 cr., prin care deodată se cere încuviințarea ulterioară pentru suma de 645 fl. 75 cr., cu care s'a spesat mai mult, decât ce s'a fost preliminar spre acest scop, propune și Sinodul decide:

Constatându-se din produsele documente originale de spese exactitatea erogățiunilor în sumă de 20.645 fl. 75 cr. pentru servirea zidirii a edificiului diecesan Nr. 480 din loc, mai departe, constatându-se prin produsul document de colaudare, cumcă amintitul edificiu s'a zidit întru toate conform planului aprobat de Sinodul eparchial, se aproabă raportul și dovedindu-se petrecerea numai de 645 fl. 75 cr. preste suma de 20.000 fl. preliminară și votată de necesitate, Sinodul dă Consistorului diecesan îndemnitate pentru suma de 645 fl. 75 cr. și totodată dă absolutul pentru efectuarea și spesarea sumei de 20.645 fl. 75 cr.

Asupra raportului Consistorului diecesan ca senat epitropesc despre speșele în sumă de 14.671 fl. 76 cr. avute cu înființarea tipografiei și librăriei diecesane până la 31 Martie, la propunerea comisiunii financiare, Sinodul decide: pertractarea meritorială a acestui raport se amână până la sesiunea sinodală proximă, cînd Consistorul va presenta socoată specială și documentată asupra tipografiei și librăriei diecesane.

Din incidentul pertractării raportului general al senatului epitropesc, deputatul Coriolan Brediceanu propune și Sinodul decide:

Consistorul diecesan are să compună și să subștearnă Sinodului viitor litere fundamentale pentru fie-care fundațiune fie ea diecesană, sau particulară, conform decisiunilor sinodale referitoare la aceste fonduri sau conform testamentelor respective vointelor ultime ale testatorilor și aceste litere să le subștearnă proximalui Sinod.

Ne mai fiind alte obiecte de pertractat, președintele anunță ședința proximă pe mîne-și la 9 oare, punînd la ordinea zilei continuarea referadei comisiunii financiare și a celorlalte comisiuni, cari vor fi gata cu operatele lor, decătră ședința de închisă.

Dela sinodul eparchial din Arad.

Sedința a II dela 21 Aprilie.

Notarul cetesce protocolul ședinței trecute, care se declară autenticat.

Presidiul prezintă exhibitel întrare la adresa sinodului.

La ordine se pune raportul comisiei verificatoare. Georgiu Feier raportorul comisiei propune spre verificare alegerile deputaților Iosif Botto, în cercul Boroșineului, Demetriu Bonciu în cercul Șiriei, Ioan Glițe în cercul Beiușului și Ven. Martini în cercul Vinga. Sinodul îi declară de verificare. Ear' cu privire la alegerea deputatului M. B. Stănescu, deoarece comisarul consistorial nu s'a conformat la actul scrutiniului dispozițiilor regulamentare, adică n'a așteptat încă o oară după desfacerea și inducerea protocoalelor de alegere prezentate, și în contra procedurii s'a ridicat protest, comisiunea propune anularea actului de scrutinii și ordinarea unei noue scrutinii.

Presidiul cere să se cetească protestele întrate în contra scrutiniului, apoi propune, ca sinodul să declare de legale protocoalele sinoadelor parohiale din Chișineu și Erdegiu, din cauza că în textul protocolului nu se află indusă numirea comunelor.

V. Mangra recunoaște, că pentru sine cestiunea este foarte delicată din cauza referențelor sale față de cel ales cât și față de contra-candidatul, care este un coleg al seu. Cu toate acestea nu-l împiedică nimic de a spune liber părerea și convingerea sa. El se miră, că sinodul se află în fața unei investigațiuni neordinată din partea sa. De aceea atestătează și protocoalele de ascultare alăturate la protest nu le poate primi ca dovezi autentice și necontestabile. Observă, că deși regulamentul pentru alegerea deputaților sinodali cuprinde dispozițiune, ca în protocoalele electorale să se însemne numele comunei, unde se ține alegerea, cu toate acestea omisiunea numelui comunelor Chișineu și Erdegiu nu poate fi privită ca defect esențial, ci mai mult ca o eroare de penă, și autenticitatea protocoalelor este dovedită prin sigilul oficiului parohial cât și prin bărbății de încredere din Erdegiu și Chișineu, cari au prezentat protocoalele la scrutinii, atestând veracitatea lor. Dar' auzind din actele cetite gravamine pentru oare-care abuzuri, vorbitorul face propunerea, ca sinodul să ordoneze investigațiune prin un comisar delegat din sinul seu, care să raporteze la sesiunea viitoare despre rezultat, ear' până la verificare deputatul ales să aibă în sinod toate drepturile.

Ioan P. Dessean propune, ca să se desfășoare în fața sinodului protocoalele comunelor ce n'au fost luate la scrutinii și sinodul însuși să dea mandatul de deputat, conform rezultatului, ce-l vor da voturile din protocoalele nedescalcate cu ocaziunea scrutiniului.

Dr. Oncu combate această propunere, carea lovesce direct în dispozițiunile statutului organic. În fine sinodul primesce propunerea comisiei pentru ascultarea scrutiniului și ordină nouu scrutinii cu luarea în considerațiune a tuturor protocoalelor parohiale, întrucât ele vor corespunde recerințelor regulamentare.

Simțindu-se trebuința pentru completarea unor comisii sinodale și suplinirea alor doi notari, sinodul alege în comisiunea petiționară pe Iosif Botto, în cea scolară pe Sigismund Popovici, în comisiunea bisericească pe T. Halic și Dem. Bonciu, ear' de notari alege pe Ioan Glițe și Ven. Martini.

Cu acestea ședința se termină și cea proximă se anunță pe mâine la 10 oare înainte de meadăzi.

Sedința a III dela 22 Aprilie.

Notarul cetesce protocolul ședinței precedente și se verifică.

Se prezintă apoi cererile de concediu dela unii deputați. Sinodul le dă concediul cerut. Iosif Botto predă presiului plânsoarea învătătorului din Șomosheș contra inspectorului de scoale, care se transpune la comisiunea scolară.

V. Mangra propune, ca în conformitate cu decisiul sinodal din anul 1883 să se pună în desbatere proiectul de regulament pentru afacerile interne sinodale încă în sesiunea actuală. Nicolae Zigre primind propunerea adaugă, ca sinodul să aleagă o comisiune, care să studieze și să facă raport asupra regulamentului, ceea-ce se și primește alegându-se în comisiune I. Goldiș, V. Babeș și N. Zigre.

Urmează la ordine raportul comisiei organizatoare despre activitatea consistoriilor plene. N. Zigre, ca raportor, arată că consistorul aradan conform inviațiunei date din partea sinodului, a pus în lucrare clădirea unei case eparchiale lângă biserica catedrală, a executat noua arondare a protopopiatelor, ear' ordinațiunile mi-

nisteriale priyitoare, una la cauzele disciplinare învățătoresci și cealaltă la cultura clerului, le-a înaintat congresului național, ca la supremul for competent a se pronunția în cestiunile de interes general. Sinodul ia spre cunoștință.

De asemenea se ia spre cunoștință și raportul consistorului plenar dela Oradea-mare, din care ca momente mai însemnate s'a atins îndeplinirea protopresbiteratelor vacante, al Beliiului și Tincei.

C. Gurbanu, ca raportorul comisiei verificatoare, în cauza alegerilor de deputați mireni în cercul Timișoarei, a d-lor Petru Opiș și Em. Andreescu, cari alegeri au fost dificultate de sinodul de an, propune ca aceste alegeri pe baza raportului făcut din partea comisariatului sinodal Dr. Dem. Selceleanu să se nimicească și să se facă alegeri noue. V. Mangra cere ca să se cetească raportul întreg al comisariatului dimpreună cu toate protestele anexate, precum s'a urmat aceasta și în cauza alegerii dela Chișineu. Sinodul primesce și actele se cetesc decătră notari.

După cetirea tuturor actelor, din care s'au arătat că în mai multe comune s'au făcut abuzuri și falsificări la alegeri, P. Opiș desvoaltă pe larg părerea sa în cestiune, imputând comisariatului sinodal un fel de parțialitate, apoi se depărtează. I. P. Dessean opinează a se delătura protocoalele defectuoase și pe baza celor corecte propune să se verifice deputații P. Opiș și Em. Andreescu. Sinodul însă primesce propunerea comisiei și nimicesce alegerea.

Sedința a IV dela 22 Aprilie d. a.

La ordine se pune raportul comisiei bisericesci. Raportorul V. Mangra cetesce raportul senatului bisericesc dela consistorul din Arad, care se resumă în următoarele:

Datele statistice pe anul 1885. Consistorul eparchial din Arad se compune din 11 asesori onorari și unul referent salarizat, doi fiscali consistoriali și defensori matrimoniali. La jurisdicțiunea consistorului aradan aparține mănăstirea Hodoș, Bodrog cu un archimandrit, 4 protosineli, 3 ieromonachi, 1 ierodion cu un monach, 11 districte protopresci cu 305 comune matre, 87 comune filie, 330 biserici, 385 parochii și 67.859 familii. În cursul anului expirat s'au născut și botezați 16.813 persoane, s'au cununat 3.759 părechi, au răposat 13.350 indiviși, prin urmare numărul populațiunii s'a sporit cu 3.463 suflete. Comparând aceste date statistice cu cele din anul 1884, se arată un creșterea de 4.668 suflete, la care mai adăugând creșterea anului 1885 de 3.463 suflete, numărul populațiunii la finele anului 1885 face: 333.061 în districtul consistorului aradan.

Preoți actuali au fost: 10 protopresbiteri, 1 administrator protopresbiter, 230 parochi, 136 administratori parochiali și 26 capelani. În cursul anului expirat au răposat 5 preoți și s'au hirotonit 3.

La institutul teologic sunt aplicați: un director și trei profesori. Examen de calificățiune preotească au făcut 16 clerici absoluți, 3 pentru parochii de clasa I, 2 pentru parochii de clasa II și 11 pentru parochii de clasa III.

În cursul anului expirat, senatul bisericesc a ținut 17 ședințe, în care s'au pertractat și rezolvat 427 serii de obiecte, ear' exhibitel 1209, afară de 65, care au rămas pe anul curent. Căuze divorțiale au încurs 19, dintre care 16 s'au aprobat divorțul și sunt provădute cu sentențe ridicate la valoare de drept. Căuze disciplinare au încurs 21, din care s'au pertractat 18 și s'au rezolvat în merit.

Preasfinția Sa Părintele Episcop a făcut vizațiuni canonice în comunele Șeitin, Semlac, Cionadul-maghiar, Ciur, Sâmbăteni și Măndruloș. Mișcări proselitistice s'au ivit în comunele Ghioce, Fiscut, F. Varșand, Janova și Izvin.

Consistorul din Oradea-mare în cursul anului 1885, ca senat bisericesc, a ținut 8 ședințe în care a pertractat și rezolvat 311 numeri seriali. Ca for disciplinar consistorul a pertractat 20 căuze disciplinare, și ca for matrimonial 4 căuze. Acest consistor e compus ca senat bisericesc din 8 asesori onorari.

Districtul acestui consistor este împărțit în 6 protopresbiterate cu 5 protopresbiteri, doi protopresbiteri emeriti și un administrator protopresbiter. În aceste protopresbiterate sunt 247 parochii matre, 113 filie; din cele matre 213 sunt deplinite, ear' 34 sunt vacante. Numărul preoților cu finea anului 1885 a fost 218, dintre cari 187 parochii, 23 administratori parochiali și 8 capelani. Au răposat în anul trecut 5 preoți și s'au hirotonit 3. Examen de calificățiune au făcut 11 clerici absoluți. Cu finele anului trecut numărul sufletelor a fost 162.574, din care 82.421 bărbăți și 80.153 femei, ear' familii 29.922. S'au născut

4875 copii și 4437 fete, la olaltă: 9312. Au răposat în cursul anului 1885 de parte bărbătească 3769 și de partea femeiească 3566, de tot 7335 indiviși.

Rapoartele acestea, în urmarea propunerii comisiei se iau simplu spre cunoștință din partea sinodului.

Cronică.

Pledoarele din procesele „Tribunei“ le vom publica în mod exact și pe larg în numărul viitor, după-ce vom fi terminat cu reproducerea întregului cuprins al stenogramelor făcute despre decursul proceselor.

Meseriașii români din Sibiu se vor întruni Sâmbătă în 3/15 Maiu la o petrecere socială, cu mese întinse, în grădina „Hermann“ din strada morii. Petrecerea are loc în pavilionul de sticlă, ear' pentru eventualitatea, că timpul ar fi nefavorabil, în sala de iarnă. După informațiunile ce avem, prelungea muzică, vor fi și cântări și chiar și jocul călușerului în costum popular românesc. Începutul la 8 oare seara. Invitări speciale nu se fac.

Cavalerism maghiar. „Kolozsv. Közlöny“ dela 14 Maiu n. scrie următoarele: „Numărul de adi al „Tribunei“ aduce în frunte descrierea pertractării finale compusă cu o grije minuțioasă după nise exacte notițe stenografice. Reflexiuni încă nu face. Drept redactor în absența lui Cornel Pop Păcurar e tipărit numele lui Pompiliu Piposiu. Cornel Pop Păcurar s'a arătat adi încă prin Cluj. S'a ras la Slezsák, a dejunat în Grand și apoi s'a preumblat pe la umbra din piața mare. E foarte îndestulit cu sine; căci doar' la Năsăud, unde e arestul de stat, va fi între aceia, cari de atâtea ori au gratulat „Tribunei“ prin depeșe și epistole“.

Un atentat la domiciliul notarial din Secaș. (pretor. Oraviței). În 8 Maiu st. n. a. c. pe la 9^{1/2} oare noaptea, când notarul își petrecea la cărți în societate cu vre-o trei Nemți, se aude la fereastra decătră stradă o detunătură de pușcă, dar' fără nici o consecuență funestă. Judele com. Șeghescu fiind avisat momentan despre cas, făcând cercetarea, dar' fără rezultat. Comitentul, care o luase la sănătoasă, se pare că și-a îndreptat arma în contra notarului. Ecclatant semn de aderență și dragoste cătră notar; la tot cazul însă astfel de manifeste le desaproabăm. Vom căpăta, și noi „cătane“ ca cei din Zlatna! Z.

Necrolog. Cu privire la moartea percepătorului reg. din Deva George Ioan Pop, primim cu posta de adi următorul anunț: Subscriși în numele lor și al tuturor consăngenilor și cunoscuților, cu inima frântă de durere anunță, că preaiubitul soț, tată, socru, ginere, cumnat și consăngean George Ioan Pop, percepător reg. în pensiune și cassar la „Hunedoara“, însoțire de anticipațiune și credit în Deva, astăzi la 4 oare p. m. după o grea suferință, în al 60-lea an al vieții sale pline de activitate, 18-lea al fericitei sale căsătorii a doua, împărțit cu santele taine, și-a dat nobilul seu suflet în mâinile Creatorului. Osemintele neuitatului defunct, consacrate după ritul greco-catolic, se vor petrece la repausul etern, la 14 Maiu a. c. 4 oare d. a. în cimiterul greco-oriental din loc. Deva, la 12 Maiu st. n. 1886. Clara Pop născ. Mureșan, soție. Benjamin Pop, fiu. Aurelia Pop măr. Cătean, fiică. Aurel Cătean, ginere; Carolina Mureșan, soacra; Cătean Vlad măr. Negrea și soțul; Ioan Vlad și soția; Emilia Mureșan măr. Cătean și soțul; Ana Mureșan măr. Cătean și soțul; cumnați și cumnate. Fie-i țărina ușoară și memoria binecuvântată!

Stațiunea meteorologică cea mai înaltă din Europa. După-cum scrie „N. fr. Pr.“, societatea austriacă pentru meteorologie plănuiește înființarea unei stațiuni meteorologice pe culmea numită „Sonnblick“ în Taurii înalți, la o înălțime de 3100 metri preste luciul mării. Casa stațiunii are să fie din material solid și provădută cu instrumentele cele mai bune, mai cu seamă cu aparate de înregistrare, care în continu să însemneze schimbările meteorologice. Stațiunea are să servească și la scrutări fizice. Ea are să fie înzestrată cu telefoane și telegraf, care să întrețină comunicațiunea cu lumea, dar' așa, ca foile de seară să fie în stare a da informațiuni în toate zilele despre timpul din unul dintre vîrfurile înghețate ale Alpilor. Întreprinderea promite foarte mult, numai dacă s'ar și realiza.

Miscarea lucrătorilor în America. În această privință se scrie: La marea mișcare care, petrece actualmente în Statele-Unite sub conducerea puternicei ligi a lucrătorilor, politica n'a avut nici un amestec. Și astăzi încă pentru lucrători ideea fundamentală este de a face să fie satisfăcute cererile lor pe cale legală și pacifică. Excesurile și luptele sângeroase, cari s'au întemplat acum câteva săptămâni în New-York, St. Louis și la drumurile de fer apusene, au fost o urmare a intervențiunii grăbite și nechibzuite din partea poliției. Altfel stau lucrurile în Chicago și Milwaukee, cele mai mari și mai prospere orașe comerciale și industriale din statele Illinois și Wisconsin. În Chicago este cartierul general al anarhiztilor emigrați, cari de mai mulți ani necontenti au făcut propagandă printre democrații sociali din Chicago și Milwaukee.

Avis!

„Reuniunea învățătorilor români gr.-cat. din giurul Gherlei“ va ține adunarea sa generală de estimp în Gherla la 15 și 16 Iunie st. n., adică a treia și a patra zi de Rusali, la care a participa: membrii ordinari din oficiu, ear' alți iubitori de scoală ca oaspeți — cu toată stima sînt invitați.

Din ședința comitetului administrativ al „Reuniunii învățătorilor români gr.-cat. din giurul Gherlei“ ținută în Gherla, la 10 Maiu st. n. 1886.

Președintele: Michail Șerban, canonic.

Secretarul: Ioan Hodoreanu m. p.

Varietăți.

(O triplă încercare de sinucidere.) Se scrie din Londra că o Americană, dna Jane Whitcomb, perșend în cărți la Monte-Carlo o sumă însemnată de bani, se încercă acum de curând, de trei ori, să se sinucidă. Cea dintăiu oară, ea recurse la morfina și luase o doză foarte mare; dar' cei-ce o încungiuiau băgară în seamă starea ei, astfel că a putut fi readusă în simțiri și scăpată dela moarte. Desperata fu încungiuată de persoane însărcinate a veghia asupra-i și a preveni o a doua încercare de sinucidere, dar' ea reuși să-i înșele și își deschise o vină dela braț. Din nou a putut fi scăpată de ori-ce pericol, i-se veni în ajutor mai nainte ca emoragia să fi avut un rezultat fatal. Vădend că era preste puțină a se mai lua precauțiuni, pentru-ca aceste scene să nu se mai repeteze, proprietarul otelului, în care locuia Americană, de teamă a nu-i compromite reputația, o rugă să-l părăsească. Ea plecă la Cannes și îndată-ce sosi aci, se aruncă în mare. Dar' nici de astădată nu își ajunse scopul, căci fu scoasă din apă cu viață. După aceea nenorocita fu instalată într'un asil, singurul mijloc ce s'a găsit pentru a preveni din parte-i o nouă încercare funestă, care de astădată putea să fie coronată de succes.

(La ce sînt bune două părechi de cisme.) Într-o casă nobilă din Berlin se luase pentru o seară încă un servitor străin, pentru a completa personalul de serviciu. Servitorul se prezentă în haine negre, cu cravată albă, o păreche de cisme fine ce străluciau sub braț și cu o păreche de cisme lungi pentru vremuri rele în picioare, și își ceru seuse, că a venit cu două părechi de cisme. Se temuse că fiind timpul urit, să nu-și murdărească cismele cele fine. Doamna casei îl lăudă pentru această atențiune; lacheul își schimbă încălțăminte și își puse cismele cele lungi într'un unghiu întunecat al anticamerei, pentru a nu da loc la o conturbare neestetice. Dar' lacheul părea a ave o deosebită predilecțiune pentru cismele lungi, că în timpul unei se apropia din când în când de ele. Afl întemplantare trecu un membru al casei prelungea acel unghiu și isbesce cismele, cari dau un sunet neașteptat. Le scoate la lumina lămpii și... eată, că în fiecare cismă se afla câte o butelă de șampanie cu tot ce trebuie lîngă ea, adică o jumătate de fasan, diferite fripturi de căprioară și altele împreună cu desert. Enigma elegantelor încălțăminte cu aceasta s'a deslegat.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 14 Maiu n. Casa deputaților. Legea pentru gloate s'a primit în a treia cetire cu o majoritate precumpănitoare. La ordinea zilei desbaterea generală despre creditele suplimentare. Referenții comisiei de comunicațiune și de finanțe recomandă votarea creditelor. Numeroși autori sînt prenotați.

București, 14 Maiu n. (Scirea lui „Pester Lloyd“). Ruptura negocierilor de convenție comercială s'a întemplat între nise împregiurări, care exclud cu totul posibilitatea inițiativei spre reînceperea conferenței pentru convențiunea comercială.

Londra, 14 Maiu n. Depeșe din Ulster (provincia în Irlanda) raportează, că se formează o ligă răspândită în toată provincia, care are de scop să se opună cu forța în contra întroducerii Home-rule-lui.

Madrid, 14 Maiu n. Aici a fost un uragan îngrozitor. Numeroase case și turnul bisericei „Stfului Ieronim“ s'au surpat. Se crede, că 50 persoane au fost omorîte și mai multe sute rănite. Mii de pomi au fost desrădăcinați. Mai vehement a fost uraganul împregiur.

Atena, 14 Maiu n. (Oficiul „Reuter“). Un decret al regelui convoacă camera pe Mercuria viitoare. Comandanții trupelor, ce au plecat la graniță, au primit ordinul să sisteze înaintarea spre graniță. Ambasadorul francez Mouy a plecat.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: În absența lui Cornel Pop Păcurar: Pompiliu Piposiu.

Economie.

Sfârșitul filoxerei. — Biroul pentru patentarea invențiilor a lui Pappenheim comunică scirea, că s'ar fi găsit în fine un mijloc sigur spre deservirita distrugere a filoxerei. Această invențiune consistă în a produce în vii o atmosferă permanentă de hidrolith, printr'o îngrășare specială și particulară a pământului. Acest mijloc împlinesce prin urmare două scopuri. Ântâiu stîrpesce nu numai filoxera, ci și toate insectele vătămătoare viței în timp de mai mulți ani, și al doilea îngrășă pământul și face via mai roditoare. Inventatorul acestui preparat este dl profesor Iosif Samur din Echternach, care, după-ce cercările sale continuăte în timp de mai mulți ani au dovedit eficacitatea surprîndătoare a procedurii sale, a adresat guvernelor țerilor vinicole cererea de a patenta sau a privilegia exploatarea invențiunii sale, oferind de a supune invențiunea la examenul tuturor institutelor speciale. Dacă procedarea sa se va dovedi de eficace, precum este probabil, va fi o mare facere de bine pentru toți proprietarii de vii. Se înțelege, că întrebuințarea mijlocului n'ar trebui să revină scump. Chimia cunoaște a mulțime de materii, care distrug filoxera, dar toate sînt nepracticabile, fiindcă costul lor întrece valoarea viei. Până aci numai două mijloace s'au recunoscut practice: înecarea viei (pe alocure, unde este cu putință) și resădirea viei cu vița americană, care resistă filoxerei.

Tîrgul de rîmători în Steinbruch. În 12 Maiu n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 42.— cr. până 43.— cr. unguresci grei, tîneri 44.— cr. până 45.— cr., de mijloc 44.— cr. până 45.— cr., ușori 43.— cr. până 44.— cr., marfă țerănească, grea 42.1/2 cr. până 43.— cr., de mijloc 42.1/2 cr. până 43.— cr., ușoară 43.— cr. până 44.— cr., romănesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sîrbesci grei 42.— cr. până 43.— cr., transito de mijloc 42.— cr. până 43.— cr., transito ușori 42.— cr. până 43.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpeniți la gară.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta
dela 13 Maiu st. n.

Grâu (din Banat): 72—73 Kilo fl. — până — 74—79 Kilo fl. — până —, (lungă Tisza) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.25 până 8.55, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.15 până 8.45, (de Alba-Regalia) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.25 până 8.55, (de Bacska) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.25 până 8.25, (din Ungaria de nord) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 7.75 până 8.15.

Sécara (ungurescă) 70—72 Kilo fl. 6.25 până 6.50. (Orđ nutreț): 60—62 Kilo fl. 5.20 până 5.60; (de berărie) 62—84 Kilo fl. 5.90 până 8.40.

Ovės (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.45 până 8.90. Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.40 până 5.45; de alt soi fl. 5.30 până 5.35.

Rapița fl. — până —; de Banat fl. — până —.

Mălaiu (unguresc): fl. 4.60 până 5.25.

Tempul de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 8.44 până 8.45 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 8.50 până 8.52.

Sécara (primăvară) 69.7/10 Kilo fl. 5.56 până 5.85. Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 5.60 până 5.62.

Rapița (August—Septembrie) fl. 10.0% până 10.7%.

Spirt (brut) 100 L. fl. 24.25 până 24.50.

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor: Nicolai V. Perlea, Brăila.
Operațiile efectuate în 29 Aprilie 1886.

Vendătorii	Cumpărătorii	Porumb	Hectol.	Greut. libre	Prețul lei în aur	Observații
Suditu	Peirano	"	1200	62	8.73	Magazie
Sassu	Feitler	"	950	58	6.80	"
Vasmagidi	G. Mendl	"	4000	58 1/2	7.52 1/2	Caic
Vamvuri	Dreifus	"	3500	58 1/2	7.43	"
Embrico	A. Verona	"	2800	57 1/2	7.37 1/2	"
Perlea	"	roșu	1100	62 1/2	8.80	Magazie
"	"	"	1100	63 3/4	9.—	"
Petcu	Feitler	"	890	60 1/2	7.45	Caic
Verona	G. Mendl	"	1000	63	8.45	Magazie
Sassu	Peirano	"	900	58	6.80	"
Embrico	Dreifus	"	3050	57 1/2	7.37 1/2	Caic
Silberstein	Peirano	"	1900	59 1/2	7.50	Mag.
Marghiloman	Dreyfus	"	3700	58	7.40	Caic
Petricioni	"	"	3500	60 1/2	7.65	Mag.
Vamvuri	"	"	1800	55	6.80	Caic
Dreyfus	Chrisoveloni	Grâu	4000	55 1/2	10.80	Șlep capotagiu
"	"	"	7000	57 1/2	11.95	"
Suca	Dreyfus	Orđ	1550	42 3/4	5.70	Caic
Davis	Schmierer	"	3000	46	6.20	Mag.
Bloch	Silberstein	Meiu	3800	56	4.60	"
"	"	"	600	57	5.10	"
"	"	"	2500	58 1/2	5.50	Caic
Silberstein	G. Mendl	Ovės	100000	K. 0%	12.—	Mag. Certif.
Suca	Cupa	Fasole	900000	K. 0%	13.60	Mag.

Cursul pieței din Sibiu.

din 14 Maiu st. n. 1886.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.63	vënd.	8.70
Lire turcesci	"	11.20	"	11.25
Imperiali	"	10.20	"	10.25
Ruble rusesci	"	1.20	"	1.21

Bursa de București.

Cota oficială dela 12 Maiu st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	94.1/2	vënd.	94.3/4
Rur. conv. (6%)	"	86.—	"	86.1/2
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	266.—	"	267.1/2
Banca națională a României	"	1085.—	"	1183.—
Impr. oraș. București	"	31.—	"	33.—
Act. de asig. Națională	"	—	"	—
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	"	82.1/2	"	83.1/2
Schimb 4 luni	"	—	"	34.—
Societ. const.	"	187.1/2	"	230.1/2
Aur	"	14.1/2	"	14.3/4

Bursa de Budapesta

din 13 Maiu st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	—	—
" " " 4%	104.25	—
" " hârtie 5%	95.25	—
Imprumutul câilor ferate ung.	152.50	—
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.25	—
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	128.15	—
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	117.50	—
Bonuri rurale ung.	105.—	—
" " cu cl. de sortare	105.—	—
" " bănățene-timișene	105.—	—
" " cu cl. de sortare	105.—	—
" " transilvane	105.—	—
" " croato-slavone	105.—	—
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	99.75	—
Imprumut cu premiu ung.	119.—	—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	125.—	—
Renta de hârtie austriacă	85.10	—
" " argint austriacă	85.80	—
" " aur austriacă	114.75	—
Losurile austr. din 1860	138.50	—
Acțiunile băncei austro-ungare	875.—	—
" " de credit ung.	289.50	—
" " " austr.	283.60	—
Argintul	—	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. "Albina"	101.—	—
Galbeni împărătesci	5.92	—
Napoleon-d'ori	10.03	—
Mărci 100 imp. germane	61.95	—
Londra 10 Livres sterlingi	126.60	—

Bursa de Viena

din 13 Maiu st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6%	104.30	—
" " " 4%	95.10	—
" " hârtie 5%	152.75	—
Imprumutul câilor ferate ung.	152.75	—
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.20	—
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	128.75	—
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	117.50	—
Bonuri rurale ung.	105.20	—
" " cu cl. de sortare	105.10	—
" " bănățene-timișene	105.20	—
" " cu cl. de sortare	105.10	—
" " transilvane	105.20	—
" " croato-slavone	105.20	—
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	99.75	—
Imprumut cu premiu ung.	119.—	—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.90	—
Renta de hârtie austriacă	85.80	—
" " argint austriacă	85.50	—
Renta de aur austriacă	115.10	—
Losuri austr. din 1860	138.20	—
Acțiunile băncei austro-ungare	876.—	—
" " de credit ung.	289.75	—
" " " austr.	283.50	—
Argintul	—	—
Galbeni împărătesci	5.95	—
Napoleon-d'ori	10.03	—
Mărci 100 imp. germane	61.90	—
Londra 10 Livres sterlingi	126.60	—

Ioan Munteanu,
pantofar

Se recomandă On. Public ca măiestru începător și execută ori-ce lucru, ce se ține de meseria de

pantofar. [284] 1—1

Sibiu, Strada Franciscanilor Nr. 7.

Avis important!

Gustav Jekim

[263] 4—6

Sibiu, strada Cîsnădiei Nr. 16 în casele universității săsesci
oferă Onorabilului Public din loc și împrejur, de-
posițit sau nou asortat în cele mai moderne stoffe
pentru dame, cachemiruri negre și color, cretoane de
cossmanos și franceze, umbrele și ploare, oxforduri și
chifoane, broderii, dantele și cordele, midere, evantaua,
cioraperie și marchitanie, cămeși bărbătesci și pentru
dame, fuste și corsete, cravate, gulere și manchetes, fa-
bricațiune proprie, pentru candidați de preoți
Terno double pentru reverenți, lână curată și brauri
de moire curată mătășă, — toate cu cele mai moderate
prețuri.

Comande externe se efectuează prompt prin rambursă (Post-Nachnahme). Mărfuri neconvenabile se primesc franco înapoi.

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA“

în Sibiu,

[288] 3—3

fundată în anul 1868

asigurează prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobilii etc.
- pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe cazul morții și pentru termuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1882 fl. 481,950.41	în a. 1869—1882 fl. 315,301.91
în a. 1883 " 34,761.25	în a. 1883 " 32,843.10
în a. 1884 " 24,778.08	în a. 1884 " 40,084.13
în a. 1885 " 35,702.29	în a. 1885 " 35,843.24
Suma fl. 577,192.03	Suma fl. 424,072.38

1,001.264 fl. 41 cr.

Conform bilanțului pentru 1885 fondurile de rezervă și garanție se urcă la

580.233 fl. 66 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cîsnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Avis foarte important pentru On. Public,
pentru sezonul de primăvară și vară!

Am onoarea, a anunța prin aceasta, că în urma cursului general miserabil al neguțătoriei am luat pentru jumătate prețul mai multe depozite foarte mari de mărfuri de o producțiune foarte solidă pe jumătate prețul producțiunii și în urma acesteia eu singur sînt în stare a da aceste cantități mari de marfă și anume:

Lână veritabilă de Brunn. Materii veritabile de haine pentru domni.

12.000 bucăți de calitate bună	la fl. 3.50	} costum pentru domni
500 " " prima calitate	" " 4.50	
10.000 " " calitate foarte bună	" " 6.50	

Materia e pentru cabat, pantaloni, giletă deplin deajuns, chiar și pentru bărbatul cel mai compact, calitate de nestricat, în toate colorile, negru, brun, verde, vînet, sur închis și luminos, acomodată pentru fiecare cavalier, potrivită și pentru jachete de doamne și pentru mantale de ploie, menciocof, pardesiuri, cari din urmă se capătă pentru un pardesiu în prima calitate la fl. 2.80, în calitate superioară la fl. 4.10.

Materii veritabile de Brunn Kamgarn pentru costume de domni, lână curată de oiă, în monstrele cele mai moderne, în toate colorile, cea mai bună calitate, dau eu numai la fl. 8.65. Aceste materii foarte elegante au costat mai nainte chiar și în fabrică mai mult, deajuns pentru cabat, pantaloni, giletă, pentru ori-care statură.

P. T. Public poate va întreba: ce fel de calitate se poate căpăta pentru acest preț de batjocură ieftin? Astfel îmi iau voiă a-l ruga pe fiecare în propriul lui interes, ca să se convingă, că umilitul meu anunț se bazează pe curatul adevăr. Declar deci în public fiecărui, că-i voiu retrimite banii îndată-ce nu e acomodată marfa primită. Se poate deci comanda de tot liniștit fără îngrijire, deoare-ce, după-cum s'a ăis marfa ce nu convine, se va retrimite și banii se reîntoarnă. Expedarea se face per cassa sau cu rambursă. Numeroase scrisori mulțumitoare de comande repetite zac pentru P. T. Public în biroul meu spre plăcută vedere. N. B. De anunțurile fără publicarea numelui se advertisează.

Adresa:

[269] 2—6

Universal-Export-Bureau S. Löw,
Viena, II. II Grosse Schiffgasse Nr. 3/B.